

Sygn. akt I C 3061/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2018r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Hanna Kaflak-Januszko

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anetta Czerchawska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 stycznia 2018 r. w S. sprawy

z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w B.

przeciwko K. R.

o zapłatę

oddala powództwo.

I C 3061/17

UZASADNIENIE

Powód (...) **Spółka Akcyjna w B.** domagał się zapłaty 10.093,16 zł z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych z tytułu zobowiązania wekslowego. Weksel został wystawiony w związku z umową pożyczki, którą zawarły strony.

Pozwana **K. R.** potwierdziła, że jest dłużnikiem powoda i podała, że jest w stałym kontakcie z powodem, z którym ustaliła warunki spłaty, by zapobiec skierowaniu sprawy do sądu. Dlatego złożyła u swojego pracodawcy oświadczenie do stałego potrącania należności na rzecz powoda.

Sąd ustalił, co następuje :

Strony 12.10.2016 r. zawarły umowę pożyczki, którą powód wypowiedział pismem z 11.06.2017 r. ze względu na nieterminową spłatę i zastrzegł wypełnienie gwarancyjnego weksla in blanco po rozwiązaniu umowy zgodnie z jej postanowieniami po 30 dniach. Weksel został wystawiony na kwotę 11.138,37 zł – płatne do 11.07.2017 r.

Pozwana na poczet powyższego zadłużenia przed skierowaniem sprawy do sądu (7.08.2017 r.) wpłaciła 1045,21 zł.

Pozwana w uzgodnieniu z powodem przystąpiła do dalszej spłaty, by dobrowolnie wywiązać się z zobowiązania bez kierowania sprawy do sądu.

fakty przyznane

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo nie podlegało uwzględnieniu.

Nie budziło wątpliwości w świetle przywołanych w sprawie okoliczności, iż pozwana stała się dłużnikiem powoda w zakresie dochodzonej kwoty wobec zawarcia umowy pożyczki, regulowanej art. 720 kc w zw. z ustawą z 12.05.2011

r. o kredycie konsumenckim Dz.U. 2011.126.715., jak i 481 i 482 kc i te przepisy stanowią podstawę rozpoznania powództwa, gdyż weksel miał służyć jako gwarancja umowy. Skoro doszło do rozpatrzenia sprawy w zakresie stosunku podstawowego wobec zakresu sporu określonego przez strony, rola weksla skończyła się (por. art. 10 prawa wekslowego i orzecznictwo powstało na jego kanwie).

Powód nie zakwestionował na rozprawie twierdzeń pozwanej, iż doszło do uzgodnienia spłaty pozasądowej, z czego pozwana wywiązuje się (art. 230 kpc). Podkreślić należy, że ostaną nowelizacją modelu procedury, po likwidacji systemu prekluzji, podkreśliła zobowiązanie stron do współdziałania w sporze – zob. (...) Rozprawa przede wszystkim służy dookreśleniu się stron (art. 206 kpc i n.), a odroczone może być, gdy zajdą przesłanki (art. 214 kpc). Dlatego warunkiem jej prowadzenia jest skuteczne zawiadomienie stron. Niestawiennictwo strony jest zatem jej ryzykiem procesowym, a skoro Sąd nie miał wątpliwości co do twierdzeń pozwanej, nie pouczył jej o ciężarze złożenia wniosków dowodowych co do okoliczności, na jakie się powołała.

Wobec powyższego powództwo podlegało oddaleniu jako przedwczesne, gdyż doszło do zmian w zakresie terminu spłaty zadłużenia, a pozwana wywiązuje się z nowych ustaleń (art. 316 § 1 kpc).

O kosztach rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 kpc.